ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1976

Vyhlásené: 29.11.1976 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

135

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 26. októbra 1976
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska

Dňa 3. apríla 1975 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Londýne 14. septembra 1976.

Podľa svojho článku 46 nadobudol dohovor platnosť 14. októbrom 1976.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska

Prezident Československej socialistickej republiky a Jej Veličenstvo kráľovná Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a jej ostatných držav a území, hlava Spoločenstva, vedení prianím ďalej upevniť priateľské vzťahy medzi obidvoma štátmi, prajúc si upraviť svoje konzulárne styky a tým spôsobom uľahčiť ochranu záujmov svojich štátov, ako aj práv a záujmov svojich občanov, rozhodli sa uzavrieť konzulárny dohovor a vymenovali za tým účelom za svojich splnomocnencov: prezident Československej socialistickej republiky Dr. Miloslava Růžka, námestníka ministra zahraničných vecí Československej socialistickej republiky, Jej Veličenstvo kráľovna Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a jej ostatných držav a území, hlava Spoločenstva (ďalej nazývaná „Jej Britské Veličenstvo“) za Spojené Kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska ctihodného baróna Goronwy-Robertsa z Caernarvonu a Ogwenu, parlamentného štátneho podtajomníka pre záležitosti zahraničia a Spoločenstva, ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I

Vymedzenie pojmov

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

1. „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
2. „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
3. „konzulárny úradník“ je každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, vymenovaná do tejto funkcie v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru a poverená výkonom konzulárnych funkcií;
4. „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná vysielajúcim štátom na konzulárnom úrade, ktorá vykonáva:

   a) administratívne a technické služby alebo

   b) iné služby pre konzulárny úrad

   a ktorú ako takú oznámili prijímajúcemu štátu v súlade s článkom 5;
5. „konzulárny archív“ zahŕňa všetku úradnú korešpondenciu, dokumenty a kancelárske vybavenie určené na úradné použitie spolu so všetkým nábytkom určeným na ich ochranu a uloženie;
6. „loď vysielajúceho štátu“ je akákoľvek loď registrovaná v prístave vysielajúceho štátu; tento pojem však nezahŕňa žiadnu vojnovú loď.

ČASŤ II

Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenúvanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad môže vysielajúci štát zriadiť na území prijímajúceho štátu len s jeho súhlasom.
2. Sídlo a klasifikácia konzulárneho úradu a hranice konzulárneho obvodu sa určujú dohodou medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Vysielajúci štát diplomatickou cestou vopred požiada o súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Keď diplomatická misia vysielajúceho štátu tento súhlas dostane, odovzdá ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní. V patente alebo inom dokumente sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátna

príslušnosť, trieda, hranice konzulárneho obvodu, v ktorom bude vykonávať svoje funkcie, a sídlo konzulárneho úradu.

3. Po odovzdaní patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu udelí prijímajúci štát čo možno najskôr a bezodplatne exequatur alebo iné privolenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií, len čo mu prijímajúci štát udelil exequatur alebo iné privolenie.

Článok 4

1. Vysielajúci štát diplomatickou cestou vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu plné meno, štátnu príslušnosť a hodnosť konzulárneho úradníka, ktorý nie je vedúcim úradu, vymenovaného na konzulárny úrad.
2. Prijímajúci štát mu udelí príslušný dokument, ktorý potvrdzuje jeho právo vykonávať konzulárne funkcie v prijímajúcom štáte.

Článok 5

Vysielajúci štát diplomatickou cestou vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu plné meno, štátnu príslušnosť a funkciu konzulárneho zamestnanca vymenovaného na konzulárny úrad.

Článok 6

1. Konzulárnym úradníkom môže byť len štátny príslušník vysielajúceho štátu a nie štátny príslušník prijímajúceho štátu alebo osoba, ktorá má v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko.
2. Konzulárnym zamestnancom môže byť štátny príslušník vysielajúceho štátu, štátny príslušník prijímajúceho štátu alebo štátny príslušník tretieho štátu.

Článok 7

Predchádzajúci súhlas prijímajúceho štátu je potrebný v týchto prípadoch:

1. akékoľvek vymenovanie štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ak táto osoba už dostala povolenie na vstup alebo na pobyt v prijímajúcom štáte na iné účely; toto obmedzenie sa však nebude vzťahovať na osobu, ktorá už je členom personálu konzulárneho úradu alebo diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte;
2. vymenovanie štátneho príslušníka prijímajúceho štátu alebo osoby, ktorá má trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, alebo štátneho príslušníka tretieho štátu za konzulárneho zamestnanca.

Článok 8

Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez toho, že by musel svoje rozhodnutie zdôvodniť, diplomatickou cestou oznámiť vysielajúcemu štátu, že konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec je neprijateľný. Vysielajúci štát v takom prípade odvolá túto osobu alebo ukončí jej činnosť na konzulárnom úrade. Ak vysielajúci štát opomenie v primeranom čase tejto povinnosti vyhovieť, môže prijímajúci štát v prípade vedúceho konzulárneho úradu odvolať exequatur alebo iné privolenie, v prípade iného konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca odmietnuť uznávať túto osobu za konzulárneho úradníka alebo zamestnanca.

Článok 9

Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradníkovi ochranu a urobí nevyhnutné opatrenia na to, aby mohol vykonávať svoje funkcie a aby sa mu priznali práva, výsady a imunity, ktoré mu patria podľa tohto dohovoru a právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 10

1. V prípade, že vedúci konzulárneho úradu nemôže z akéhokoľvek dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo miesto vedúceho konzulárneho úradu je dočasne uprázdnené, môže vysielajúci

štát poveriť niektorého konzulárneho úradníka z toho istého konzulárneho úradu alebo z iného konzulárneho úradu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte, aby dočasne viedol konzulárny úrad. Plné meno tejto osoby sa čo najskôr oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

2. Konzulárny úradník poverený dočasným vedením konzulárneho úradu je oprávnený vykonávať funkcie vedúceho konzulárneho úradu, ktorého miesto zastáva. Vzťahujú sa naňho rovnaké povinnosti a poskytnú sa mu rovnaké práva, výsady a imunity, ako keby bol vymenovaný v súlade s článkom 3.
3. Bez toho, že by bolo dotknuté ustanovenie článku 40 ods. 7, nedotýka sa vymenovanie člena diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu na konzulárny úrad v súlade s odsekom 1 tohto článku výsad a imunít, ktoré sa mu priznávajú na základe jeho diplomatického štatusu.

Článok 11

1. Členom diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, ktorí boli poverení výkonom konzulárnych funkcií na tejto misii a ktorých mená boli oznámené ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu, sa priznávajú rovnaké práva a ukladajú rovnaké povinnosti ako konzulárnym úradníkom podľa tohto dohovoru.
2. Bez újmy ustanovenia článku 40 ods. 7 sa výkon konzulárnych funkcií osobami, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 tohto článku, nedotýka výsad a imunít, ktoré sa im priznávajú na základe ich diplomatického štatusu.

Článok 12

1. Vysielajúci štát môže v medziach, v ktorých to právne predpisy prijímajúceho štátu pripúšťajú, nadobudnúť do vlastníctva, užívať alebo najímať v akejkoľvek forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu alebo ubytovanie konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca za predpokladu, že je štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu. Prijímajúci štát poskytne v prípade potreby vysielajúcemu štátu pomoc pri získaní pozemkov, budov alebo častí budov na tieto účely.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku nezbavuje vysielajúci štát povinnosti dodržiavať predpisy o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia, ktoré sa vzťahujú na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

ČASŤ III

Výsady a imunity

Článok 13

1. Znak alebo konzulárny štát vysielajúceho štátu spolu s príslušným označením konzulárneho úradu v jazyku tohto štátu a v jazyku prijímajúceho štátu sa môže umiestniť na budove, v ktorej sídli konzulárny úrad a môže sa umiestniť aj na vchode alebo pri vchode do konzulárneho úradu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu a jeho konzulárna vlajka môže byť vyvesená na konzulárnom úrade a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu.
3. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť tiež umiestnená na dopravných prostriedkoch vedúceho konzulárneho úradu, ktoré používa pri výkone svojich úradných funkcií.

Článok 14

1. Pozemky, budovy alebo časti budov používané výlučne na účely konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Bezpečnostné ani iné orgány prijímajúceho štátu nevstúpia na tieto pozemky, do týchto budov alebo častí budov bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby vymenovanej jedným z nich.
2. Ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahujú aj na obydlie konzulárneho úradníka.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nebudú vykladať tak, aby vysielajúci štát bol zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o územnom plánovaní alebo výstavbe uvedené v odseku 2 článku 12.

Článok 15

1. Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy a všade nedotknuteľné.
2. V úradných archívoch sa nesmú uchovávať listiny alebo predmety neúradnej povahy.

Článok 16

1.

a) Konzulárny úrad má právo na spojenie s vládou vysielajúceho štátu, s diplomatickou misiou alebo s inými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo v treťom štáte. Na tento účel môže konzulárny úrad použiť všetky verejné spojovacie prostriedky, ako aj diplomatických a konzulárnych kuriérov a diplomatickú a konzulárnu batožinu a môže používať šifry.

b) Pri použití verejných spojovacích prostriedkov sa budú v prípade konzulárneho úradu používať rovnaké sadzby ako v prípade diplomatickej misie.

2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu bez ohľadu na to, aké spojovacie prostriedky sa používajú, a batožina, uvedená pod písm. a) odseku 1 tohto článku sú nedotknuteľné za predpokladu, že sú vybavené zreteľným vonkajším označením svojej úradnej povahy; orgány prijímajúceho štátu ich nemôžu ani otvoriť ani zadržať. Táto batožina môže obsahovať len úradnú korešpondenciu a predmety určené výlučne na úradnú potrebu.
3. Osobám povereným prepravou konzulárnej batožiny poskytuje prijímajúci štát rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatickým kuriérom vysielajúceho štátu.
4. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla, ktoré má pristáť na povolenom vstupnom mieste prijímajúceho štátu. V žiadnom takom prípade sa kapitán nebude považovať za konzulárneho kuriéra; bude však vybavený úradnou listinou označujúcou počet batožín, ktoré sa mu zverili. Po prerokovaní s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu môže konzulárny úrad poveriť niektorého konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 17

1.

a) Konzulárny úradník nepodlieha trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Je tiež vyňatý z občianskoprávnej a správnej jurisdikcie, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 7 článku 40 tohto dohovoru a pod písmenami a), b) a c) odseku 1 a v odseku 3 článku 31 Viedenského dohovoru o diplomatických stykoch, podpísaného 18. apríla 1961. Osoba tohto úradníka je nedotknuteľná.

b) Ustanovenia uvedené pod písmenom a) tohto odseku sa vzťahujú tiež na rodinných príslušníkov konzulárneho úradníka, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, v každom prípade za predpokladu, že dotyčná osoba nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu alebo v ňom nemá trvalé bydlisko.

2.

a) Konzulárny zamestnanec, ktorý nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu alebo pokiaľ nemá v tomto štáte trvalé bydlisko, nepodlieha trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Občianskoprávnej a správnej jurisdikcii tohto štátu nepodlieha, len pokiaľ ide o úkony vykonávané v rámci jeho úradnej činnosti.

b) Ustanovenie prvej vety písm. a) tohto odseku sa tiež vzťahuje na rodinných príslušníkov konzulárneho zamestnanca v zmysle definície v pododseku a) ods. 4 čl. 1, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, a to v každom prípade za predpokladu, že dotyčná osoba nie je tiež štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu, ani v ňom nemá trvalé bydlisko.

Článok 18

1. V prípade, že konzulárny zamestnanec, na ktorého sa nevzťahuje ustanovenie čl. 17 ods. 2 písm. a), bude zadržaný alebo zatknutý alebo sa proti nemu začne trestné konanie, bude prijímajúci štát o tom bez meškania informovať príslušného konzulárneho úradníka.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa tiež vzťahuje na rodinného príslušníka konzulárneho úradníka, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, alebo rodinného príslušníka konzulárneho zamestnanca žijúceho s ním v spoločnej domácnosti, ktorý je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu alebo v ňom má trvalé bydlisko a ktorý preto nepožíva imunitu a nedotknuteľnosť podľa čl. 17.

Článok 19

1. Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec, ako je definovaný v pododseku a) ods. 4 článku 1, pokiaľ nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu alebo v ňom nemá trvalé bydlisko, bude oprávnený odmietnuť vypovedať ako svedok.
2. Konzulárny zamestnanec, ako je definovaný v pododseku a) ods. 4 článku 1, na ktorého sa nevzťahujú ustanovenia odseku 1 tohto článku, alebo konzulárny zamestnanec, ako je definovaný v pododseku b) ods. 4 článku 1, bude oprávnený odmietnuť vypovedať ako svedok vo veciach spojených s výkonom svojich úradných funkcií alebo predkladať úradné dokumenty alebo predmety.
3. V prípade, keď sa vysielajúci štát vzdá imunity podľa článku 20, aby osoba, na ktorú sa vzťahuje ustanovenia odseku 1 alebo odseku 2 tohto článku mohla v záujme spravodlivosti vypovedať ako svedok:
   a) nesmie sa použiť žiadne donucovacie alebo administratívne opatrenie, ktoré by dotyčnú osobu donútilo vypovedať ako svedok alebo dostaviť sa za tým účelom na súd a nepoužije sa proti nej žiaden trest, pokiaľ ako svedok vypovedať nebude alebo sa nedostaví na súd;
   b) podniknú sa všetky rozumné kroky, aby sa zabránilo vmiešavaniu do výkonu činnosti konzulárneho úradu; ak je touto osobou konzulárny úradník, môže sa také svedectvo na požiadanie vedúceho konzulárneho úradu urobiť v prípade, keď je to možné a prípustné, ústne alebo písomne na konzulárnom úrade alebo v obydlí konzulárneho úradníka.
4. Ustanovenia odseku 1 a pododseku a) odseku 3 tohto článku sa vzťahujú tiež na rodinných príslušníkov konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, v každom prípade za predpokladu, že taká osoba nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu, ani nemá na území tohto štátu trvalé bydlisko.
5. Ustanovenia predchádzajúcich odsekov tohto článku sa vzťahujú na konanie pred súdnymi a správnymi orgánmi prijímajúceho štátu.

Článok 20

1. Vysielajúci štát sa môže vzdať ktorejkoľvek z výsad a imunít uvedených v článkoch 17 a 19.
2. Vzdanie sa výsad a imunít, s výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku, musí byť vo všetkých prípadoch výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak návrh na začatie konania podá osoba, ktorá požíva vyňatie z jurisdikcie podľa článku 17, nemôže sa dovolávať tohto vyňatia, pokiaľ ide o žaloby, ktoré súvisia priamo s návrhom žaloby ňou podaným.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozhodnutia; tejto imunity sa treba vzdať osobitne.

Článok 21

1. Konzulárny úradník je v prijímajúcom štáte vyňatý z povinnosti služby v ozbrojených silách a je oslobodený od povinnej verejnej služby akéhokoľvek druhu.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa tiež vzťahujú na konzulárnych zamestnancov a rodinných príslušníkov konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ktorí s nimi

žijú v spoločnej domácnosti, v každom prípade za predpokladu, že dotyčná osoba nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu.

Článok 22

1. Konzulárny úradník, ako aj konzulárny zamestnanec, ktorý nemá trvalé bydlisko na území prijímajúceho štátu, je oslobodený od všetkých povinností, ktoré ustanovujú právne predpisy prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov a povolenie na pobyt.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa vzťahujú tiež na rodinných príslušníkov konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, vždy za predpokladu, že taká osoba nemá trvalé bydlisko na území prijímajúceho štátu.

Článok 23

Dieťa konzulárneho úradníka rovnako ako dieťa konzulárneho zamestnanca za predpokladu, že táto osoba je štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu a nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, nezíska štátnu príslušnosť prijímajúceho štátu iba v dôsledku toho, že sa narodí na jeho území v čase pridelenia konzulárneho úradníka alebo zamestnanca v tomto štáte.

Článok 24

1. Žiadne dane alebo iné podobné poplatky akéhokoľvek druhu prijímajúci štát nevyrubí alebo nebude vyberať

a) z pozemkov, budov alebo častí budov užívaných výlučne na konzulárne účely, včítane ubytovania konzulárneho úradníka alebo zamestnanca, za predpokladu, že tieto nehnuteľnosti sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo sú najaté v jeho mene alebo sú vo vlastníctve alebo najaté fyzickou alebo právnickou osobou konajúcou v mene tohto štátu;

b) z prevodov alebo dokumentov týkajúcich sa získania nehnuteľného majetku vysielajúcim štátom výlučne na konzulárne účely, ako je bližšie ustanovené pod písm. a) tohto odseku.

2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 písm. a) tohto článku sa nevzťahuje na poplatky za poskytovanie služieb.

Článok 25

Prijímajúci štát nebude vyrubovať alebo vyberať žiadnu daň alebo iné podobné poplatky akéhokoľvek druhu z nadobudnutia, vlastníctva, držania alebo užívania hnuteľného majetku vysielajúcim štátom na konzulárne účely, plateniu ktorých by inak vysielajúci štát alebo právnická alebo fyzická osoba konajúca v jeho mene podliehali podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 26

Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, pokiaľ nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu, je oslobodený v prijímajúcom štáte od všetkých daní alebo iných podobných poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré prijímajúci štát vyrubuje alebo vyberá z úradných príjmov, miezd alebo dôchodkov, ktoré dostáva za výkon svojej funkcie.

Článok 27

1. S výhradou ustanovenia odseku 2 tohto článku je konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ak nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu a ak sa v prijímajúcom štáte nezaoberá súkromnou zárobkovou činnosťou, a za predpokladu, že je stálym zamestnancom vysielajúceho štátu, osobne oslobodený od všetkých daní alebo iných podobných poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré prijímajúci štát ukladá alebo vyberá a ktoré by inak podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu bol povinný platiť.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje:

a) na dane z nadobudnutia, vlastníctva, užívania nehnuteľného majetku alebo nakladania s ním na území prijímajúceho štátu;

b) bez újmy ustanovenia článku 26 na dane z príjmu pochádzajúceho z iných zdrojov alebo zo zvýšenia kapitálu na území prijímajúceho štátu;

c) na dane z prevodov alebo dokumentov, ktoré sa ich týkajú, včítane kolkových poplatkov zavedených alebo vyberaných v tejto súvislosti;

d) na pozostalostné alebo dedičské poplatky bez toho, že by bolo dotknuté ustanovenie článku 28.

Článok 28

Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec alebo jeho rodinný príslušník, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, zomrie a zanechá hnuteľný majetok v prijímajúcom štáte, nebude prijímajúci štát vyberať daň alebo iné podobné poplatky akéhokoľvek druhu z tohto majetku za predpokladu, že táto osoba nebola štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu a že tento majetok bol na území prijímajúceho štátu len v dôsledku pobytu poručiteľa v tomto štáte ako konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca alebo rodinného príslušníka takého úradníka alebo zamestnanca.

Článok 29

1. Všetky predmety, včítane motorových vozidiel, dovezené na úradnú potrebu konzulárneho úradu budú oslobodené od colných dávok a iných daní a poplatkov akéhokoľvek druhu vyberaných pri dovoze alebo z dôvodu dovozu, a to v rovnakom rozsahu, ako by sa doviezli na úradné potreby diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte.

2.

a) Konzulárnemu úradníkovi alebo konzulárnemu zamestnancovi, pokiaľ nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu a pokiaľ nevykonáva súkromné zárobkové povolanie na území prijímajúceho štátu, a za predpokladu, že je stálym zamestnancom vysielajúceho štátu, sa poskytne oslobodenie od colných dávok a iných daní alebo poplatkov akéhokoľvek druhu, pokiaľ ide o predmety dovezené na jeho osobnú potrebu, včítane motorových vozidiel, a to v rovnakom rozsahu ako členom zodpovedajúcej kategórie personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu.

b) Ustanovenie písmena a) tohto odseku sa vzťahuje tiež na rodinných príslušníkov konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, za predpokladu, že táto osoba nie je štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu a nevykonáva v tomto štáte súkromné zárobkové povolanie.

3. Na účely odseku 2 tohto článku výraz „člen zodpovedajúcej kategórie personálu diplomatickej misie“ znamená, pokiaľ ide o konzulárnych úradníkov, členov diplomatického personálu, a pokiaľ ide o konzulárnych zamestnancov, členov administratívneho a technického personálu.

4. Osobná batožina, s ktorou cestuje konzulárny úradník alebo jeho rodinný príslušník, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, je vyňatá z colnej prehliadky v rovnakom rozsahu ako osobná batožina diplomatického zástupcu.

Článok 30

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, môžu konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, v tomto štáte voľne cestovať.

Ustanovenie tohto článku sa nedotýka náležitostí ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu pre udeľovanie víz alebo iných cestovných dokladov.

Článok 31

Všetky osoby, ktorým tento dohovor poskytuje výsady a imunity, sú povinné dodržiavať bez ujmy na týchto výsadách a imunitách právne predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel.

ČASŤ IV
Konzulárne funkcie

Článok 32

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať funkcie uvedené v tejto časti. Navyše môže vykonávať ďalšie konzulárne funkcie za predpokladu, že nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. V súvislosti s výkonom svojich funkcií má konzulárny úradník právo obracať sa:
   a) na príslušné miestne orgány v svojom konzulárnom obvode;
   b) na ústredné orgány prijímajúceho štátu v miere, v akej to pripúšťajú právne predpisy a zvyklosti tohto štátu.
3. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať konzulárne funkcie len v svojom vlastnom konzulárnom obvode. Mimo tohto obvodu môže vykonávať konzulárne funkcie len so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Po upovedomení prijímajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený vykonávať konzulárne funkcie za tretí štát za predpokladu, že prijímajúci štát proti tomu nevznesie námietky.
5. Po upovedomení prijímajúceho štátu môže konzulárny úradník pôsobiť ako zástupca vysielajúceho štátu v medzinárodnej organizácii. V tejto funkcii má právo používať akékoľvek výhody, výsady a imunity, ktoré takémuto zástupcovi poskytuje medzinárodné právo.

Článok 33

Konzulárny úradník má právo vyberať v prijímajúcom štáte poplatky a sadzby predpísané podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu za výkon konzulárnych služieb.

Článok 34

Konzulárny úradník je oprávnený

1. chrániť práva a podporovať záujmy vysielajúceho štátu a jeho štátnych príslušníkov; na účely tohto dohovoru pojem „štátny príslušník“ znamená akúkoľvek osobu, ktorú vysielajúci štát uznáva za svojho štátneho príslušníka, a pokiaľ to dovoľuje súvislosť, aj akúkoľvek právnickú osobu;
2. podporovať rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi vysielajúcim štátom a prijímajúcim štátom a inak prispievať k rozvoju priateľských vzťahov medzi nimi;
3. sledovať všetkými zákonnými prostriedkami podmienky a vývoj obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života prijímajúceho štátu, podávať o ňom správy vláde vysielajúceho štátu a poskytovať informácie zainteresovaným osobám.

Článok 35

1. Konzulárny úradník je oprávnený:
   a) prijímať také vyhlásenia, aké sa podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu majú urobiť v otázkach štátneho občianstva;
   b) viesť evidenciu štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu;
   c) viesť záznamy alebo prijímať oznámenia o narodení alebo úmrtí štátneho príslušníka vysielajúceho štátu;

d) viesť záznamy o manželstvách uzavretých pred úradmi prijímajúceho štátu alebo o rozvodoch povolených úradmi tohto štátu za predpokladu, že aspoň jedna zo sobášených alebo rozvádzaných osôb je štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu;

e) uzavierať manželstvá za predpokladu, že obidve osoby uzavierajúce manželstvo sú štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu a uzavretie takého manželstva nie je podľa právneho poriadku prijímajúceho štátu neprípustné;

f) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinného stavu štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu v súlade s právnymi predpismi tohto štátu.

2. Nič z ustanovení odseku 1 písm. c), d) alebo e) tohto článku nezbavuje žiadnu súkromnú osobu povinností, ktoré právne predpisy prijímajúceho štátu predpisujú, pokiaľ ide o hlásenie alebo registráciu u príslušných orgánov tohto štátu v akejkoľvek záležitosti uvedenej v týchto ustanoveniach.

Článok 36

Konzulárny úradník je oprávnený vydávať, rušiť, obnovovať, upravovať a predlžovať platnosť pasov, vstupných, výstupných a tranzitných víz a ďalších podobných dokumentov.

Článok 37

1. Konzulárny úradník je oprávnený:

a) zostavovať, overovať, potvrdzovať, legalizovať alebo vykonávať iné úkony, ktoré sú nevyhnutné pre platnosť právnych úkonov a listín právnej povahy alebo ich kópie pre potrebu osoby akejkoľvek štátnej príslušnosti na použitie vo vysielajúcom štáte alebo podľa právnych predpisov tohto štátu alebo štátneho príslušníka vysielajúceho štátu na použitie mimo tohto štátu;

b) prekladať listiny a overovať správnosť prekladu.

2. V prípadoch, keď sú listiny uvedené v odseku 1 tohto článku potrebné na použitie v prijímajúcom štáte, sú orgány prijímajúceho štátu povinné uznávať ich platnosť len v tom rozsahu, aký zodpovedá právnym predpisom tohto štátu.

3. Pri výkone práv poskytnutých týmto článkom postupuje konzulárny úradník v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 38

Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať osobne alebo prostredníctvom splnomocneného zástupcu štátneho príslušníka vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak sa tento štátny príslušník nemôže z dôvodu neprítomnosti alebo z iných vážnych dôvodov zavčasu ujať hájenia svojich práv a záujmov. Zastupovanie trvá tak dlho, dokiaľ tento štátny príslušník neustanoví svojho zástupcu alebo sa sám neujme hájenia svojich práv a záujmov. Konzulárny úradník tiež môže navrhnúť príslušnému orgánu, aby sa prerokúvanie veci odložilo do toho času, než štátny príslušník bude informovaný a bude mať možnosť byť prítomný alebo zastúpený.

Článok 39

Keď sa príslušné orgány prijímajúceho štátu dozvedia, že na jeho území zomrel štátny príslušník vysielajúceho štátu, bez odkladu o tom upovedomia príslušného konzulárneho úradníka a zašlú mu odpis úmrtného listu alebo iného dokladu osvedčujúceho úmrtie.

Článok 40

1.

a) Keď sa príslušné orgány prijímajúceho štátu dozvedia, že na území tohto štátu je pozostalosť po zomretej osobe akejkoľvek štátnej príslušnosti, voči ktorej môže byť konzulárny úradník oprávnený zastupovať záujmy podľa odseku 3 tohto článku, alebo po štátnom príslušníkovi

vysielajúceho štátu, keď v prijímajúcom štáte niet nikoho (s výnimkou orgánov prijímajúceho štátu), kto by bol oprávnený uplatniť nárok na správu pozostalosti, ani tu nie je zástupca takej osoby, upovedomia o tom tieto orgány príslušného konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu.

b) Obdobne konzulárny úradník upovedomí príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak sa o tom dozvie inak.

2. Ak poručiteľ, ktorý bol štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu, zanechá majetok v prijímajúcom štáte, je konzulárny úradník oprávnený urobiť sám alebo prostredníctvom oprávneného zástupcu opatrenia:

a) na ochranu a zabezpečenie pozostalosti,

b) na zabezpečenie plnej správy pozostalosti.

3. V prípade, že štátny príslušník vysielajúceho štátu má nárok na majetok, ktorý zanechal v prijímajúcom štáte poručiteľ bez rozdielu štátnej príslušnosti, alebo tento nárok uplatňuje a nie je v prijímajúcom štáte prítomný alebo nie je inak v tomto štáte zastúpený, je konzulárny úradník tiež oprávnený zastupovať záujmy tohto štátneho príslušníka v rovnakom rozsahu, ako keby tento štátny príslušník odovzdal konzulárnemu úradníkovi platné plnomocenstvo.

4. Rozumie sa, že

a) konzulárny úradník môže urobiť opatrenia v súlade s odsekmi 2 a 3 tohto článku len v prípade, keď také opatrenia neurobí osoba, ktorá má rovnaké alebo väčšie práva, alebo jej zástupca;

b) ak podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu je na uskutočnenie opatrenia podľa odsekov 2 a 3 tohto článku nevyhnutné povolenie na zastupovanie alebo rozhodnutie súdu, vydá sa akékoľvek také povolenie alebo rozhodnutie konzulárnemu úradníkovi na jeho žiadosť tak, akoby sa vydalo riadne splnomocnenému zástupcovi štátneho príslušníka, ktorého záujmy konzulárny úradník zastupuje. Keď sa podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu povolenie na zastupovanie alebo súdny príkaz môžu vystaviť len pre tohto štátneho príslušníka, môže konzulárny úradník aj v tomto prípade konať na základe tohto povolenia alebo príkazu tak, ako je určené v odseku 2 alebo 3 tohto článku.

5. Konzulárny úradník môže v mene štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý nie je prítomný v prijímajúcom štáte, prijať od justičného orgánu, inštitúcie alebo osoby peniaze alebo iný majetok, včítane podielu na pozostalosti, platieb vykonaných podľa zákona o úrazovom poistení pracujúcich a výplat z poistiek životného poistenia, na ktorý má uvedený štátny príslušník nárok v dôsledku smrti ktorejkoľvek osoby. Justičný orgán, inštitúcia alebo osoba, o ktorú ide, môžu požadovať, aby konzulárny úradník splnil podmienky, ktoré určili, pokiaľ ide:

a) o predloženie plnomocenstva alebo iného splnomocnenia od dotyčného štátneho príslušníka,

b) o predloženie vhodného dôkazu o prijatí týchto peňazí alebo majetku dotyčným štátnym príslušníkom,

c) o vrátenie peňazí alebo majetku, pokiaľ nie je taký dôkaz predložený.

6.

a) Ak štátny príslušník vysielajúceho štátu zomrie v čase svojho pobytu na území prijímajúceho štátu a nemá v tomto štáte trvalé bydlisko, môže konzulárny úradník okamžite vziať do opatery peniaze a veci, ktoré mal zomretý štátny príslušník u seba, za účelom ich ochrany.

b) Konzulárny úradník je oprávnený podržať u seba na ďalšie opatrenie v súlade s príslušnými predpismi o dedičstve tie predmety, ktoré zomretý štátny príslušník mal u seba pre svoju osobnú potrebu, ale akékoľvek právo podržať peniaze alebo iný majetok podlieha ustanoveniam odsekov 2, 3 a 4 tohto článku, s výnimkou prípadov, keď právne predpisy prijímajúceho štátu ustanovujú inakšie.

7. Ak konzulárny úradník vykonáva práva poskytované podľa tohto článku týkajúce sa dedičstva, podlieha v tomto rozsahu bez ohľadu na ustanovenia článkov 17 a 19 občianskoprávnej jurisdikcii súdov prijímajúceho štátu.

Článok 41

1. Konzulárny úradník je oprávnený navrhnúť súdnemu alebo správnemu orgánu prijímajúceho štátu osoby spôsobilé vykonávať funkciu poručníka alebo opatrovníka, pokiaľ ide o štátneho príslušníka vysielajúceho štátu alebo pokiaľ ide o majetok takéhoto štátneho príslušníka v každom prípade, keď je tento majetok ponechaný bez dozoru.
2. Ak tento orgán považuje navrhnutú osobu z akéhokoľvek dôvodu za neprijateľnú, môže konzulárny úradník navrhnúť inú osobu.

Článok 42

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárny úrad vysielajúceho štátu v každom prípade, keď bol štátny príslušník vysielajúceho štátu vzatý do väzby alebo keď jeho osobná sloboda bola inak obmedzená. Upovedomiť sa musí čo najrýchlejšie, v každom prípade v lehote 3 dní od času, keď bol vzatý do väzby alebo keď jeho osobná sloboda bola inak obmedzená.
2. Konzulárny úradník vysielajúceho štátu za predpokladu, že dodrží podmienky ustanovené na tento účel právnym poriadkom prijímajúceho štátu, je oprávnený prijímať písomnosti a udržiavať iné spojenie so štátnym príslušníkom, ktorý bol takto vzatý do väzby alebo ktorého osobná sloboda bola inak obmedzená, ako aj robiť iné opatrenia potrebné na poskytnutie právnej pomoci a právneho zastúpenia tomuto štátnemu príslušníkovi.
3. Konzulárny úradník za predpokladu, že dodrží podmienky ustanovené na tento účel právnym poriadkom prijímajúceho štátu, je obdobne oprávnený navštevovať štátneho príslušníka, hovoriť s ním a udržiavať s ním styk. Návštevy sa povolia čo najskôr, v každom prípade najneskôr do 4 dní od času, keď bol vzatý do väzby alebo keď jeho osobná sloboda bola inak obmedzená.

   4.

   a) V prípade trestného konania proti štátnemu príslušníkovi vysielajúceho štátu bude konzulárny úradník na žiadosť informovaný o obvineniach vznesených proti tomuto štátnemu príslušníkovi.

   b) Konzulárny úradník vysielajúceho štátu bude v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oprávnený byť prítomný na súdnom konaní so štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu, ku ktorému dôjde v prijímajúcom štáte.

5. V každom prípade, keď štátny príslušník vysielajúceho štátu bol odsúdený a je vo výkone trestu odňatia slobody v prijímajúcom štáte, má konzulárny úradník za predpokladu, že dodrží podmienky ustanovené na tento účel právnym poriadkom prijímajúceho štátu, právo navštíviť ho, hovoriť s ním a udržiavať s ním styk. Konzulárnemu úradníkovi sa umožní navštevovať štátneho príslušníka najmenej raz do mesiaca.
6. Štátny príslušník, na ktorého sa vzťahujú ustanovenia tohto článku, môže od konzulárneho úradníka prijímať balíčky obsahujúce potraviny, šatstvo, čítanie a písacie prostriedky v rozsahu, v akom to pripúšťajú predpisy platné pre zariadenie, v ktorom je držaný.
7. Príslušné orgány prijímajúceho štátu bez meškania upovedomia štátneho príslušníka, o ktorého ide, o právach prijímať návštevy a udržiavať styk, ktoré poskytuje tento článok.

Článok 43

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytnúť všetku pomoc a podporu lodi vysielajúceho štátu, ktorá priplávala do prístavu alebo iného kotvišťa v hraniciach konzulárneho obvodu.
2. Konzulárny úradník môže vojsť do styku s loďou a vstúpiť na palubu, len čo sa lodi povolilo nadviazať styk s pobrežím.
3. Kapitán lode a členovia posádky môžu vojsť do styku s konzulárnym úradníkom. Môžu tiež v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu týkajúcimi sa prístavnej oblasti a prístupov cudzincov navštíviť konzulárny úrad.
4. Konzulárny úradník môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu o pomoc v každej veci, ktorá sa dotýka výkonu jeho funkcií, pokiaľ ide o kapitána a členov posádky takej lode.

Článok 44

1. Konzulárny úradník je oprávnený

a) vyšetrovať bez toho, že by tým boli dotknuté práva orgánov prijímajúceho štátu, akýkoľvek prípad, ktorý sa stal na palube lode vysielajúceho štátu počas plavby, vypočúvať kapitána a ktoréhokoľvek člena posádky, preverovať lodné dokumenty a prijímať vyhlásenia týkajúce sa plavby lode a cieľa cesty a pomáhať tiež pri vstupe, pobyte a odchode lode z prístavu;

b) robiť opatrenia vo veci najatia alebo prepustenia kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky, pokiaľ to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu;

c) bez ujmy ustanovenia článku 45 urovnávať spory akéhokoľvek druhu medzi kapitánom a ktorýmkoľvek členom posádky, včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovného pomeru v tom rozsahu, v akom to dovoľujú právne predpisy prijímajúceho štátu;

d) robiť opatrenia vo veci liečenia v chorobe alebo návratu do vlasti kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky tejto lode;

e) prijímať, zostavovať alebo robiť akékoľvek vyhlásenie alebo iný dokument predpísaný právnymi predpismi vysielajúceho štátu v súvislosti s loďou.

2. Konzulárny úradník sa môže v miere, v akej mu to právne predpisy prijímajúceho štátu dovoľujú, dostaviť s kapitánom alebo ktorýmkoľvek členom posádky lode na súdne alebo správne orgány tohto štátu, poskytnúť im všetku pomoc a vystupovať ako tlmočník v záležitostiach medzi nimi a týmito orgánmi.

Článok 45

1. Justičné orgány prijímajúceho štátu nebudú vykonávať svoju právomoc, pokiaľ ide o občianskoprávne konanie z nárokov kapitána lode vysielajúceho štátu alebo člena posádky takej lode týkajúce sa mzdy alebo zmluvy o výkone prác bez toho, že by najprv upovedomili príslušného konzulárneho úradníka, a odmietnu vykonávať svoju právomoc, ak konzulárny úradník proti tomu vznesie námietky.

2. Justičné orgány prijímajúceho štátu však môžu vykonávať právomoc vo všetkých občianskoprávnych veciach, ktoré nie sú vylúčené v odseku 1 tohto článku.

3. Okrem toho, s výnimkou prípadov, keď o to príslušný konzulárny úradník požiada alebo keď s tým vysloví súhlas, nebudú justičné a správne orgány prijímajúceho štátu vykonávať právomoc alebo nezasiahnu podľa povahy veci, pokiaľ ide o akúkoľvek udalosť, ktorá sa stala na palube lode vysielajúceho štátu, včítane zadržania akejkoľvek osoby na palube lode, za predpokladu, že je oprávnené podľa právneho poriadku prijímajúceho štátu.

4. Ustanovenia odseku 3 tohto článku sa nevzťahujú na prípady:

a) ktoré súvisia s akýmkoľvek trestným činom spáchaným na palube lode vysielajúceho štátu:

1. ak následky trestného činu zasahujú na územie prijímajúceho štátu;

2. ak ide o trestný čin, ktorý podľa svojej povahy narušuje pokoj na území prijímajúceho štátu alebo narušuje poriadok v jeho vnútorných alebo teritoriálnych vodách;

3. štátnym príslušníkom alebo proti štátnemu príslušníkovi prijímajúceho štátu, prípadne inou osobou alebo proti inej osobe, než je kapitán lode alebo člen posádky;

4. ktorý podľa právneho poriadku prijímajúceho štátu zakladá skutkovú podstatu trestného činu, za ktorý je ustanovený trest odňatia slobody v trvaní najmenej 5 rokov alebo prísnejší trest;

b) ktoré súvisia s akýmkoľvek opatrením, ktoré príslušné orgány prijímajúceho štátu urobili, pokiaľ ide o colné záležitosti, prisťahovalectvo, záležitosti verejného zdravia, bezpečnosť života na mori, znečisťovanie splavných vôd, rádiotelegrafické spojenia alebo iné podobné záležitosti.

Článok 46

1. Súdne a správne orgány prijímajúceho štátu upovedomia príslušného konzulárneho úradníka o svojom úmysle vykonať donucovacie opatrenie alebo akékoľvek úradné vyšetrovanie na palube lode vysielajúceho štátu. S výnimkou prípadov, keď to nie je možné v dôsledku naliehavosti tejto záležitosti, oznámi sa to pred začatím opatrení, aby mohol byť pri nich prítomný konzulárny úradník alebo jeho zástupca. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol pri vykonávaní týchto opatrení prítomný, poskytnú mu príslušné orgány na jeho žiadosť podrobnú informáciu o ich priebehu.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na prípady, keď príslušné orgány oblasti prístavu chcú vypočúvať kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky na brehu.
3. Ustanovenia tohto článku sa však nevzťahujú na bežné colné, pasové a zdravotné prehliadky vykonávané týmito orgánmi, práve tak ako na žiaden úkon urobený na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 47

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, narazí na dno alebo je vrhnutá na breh alebo utrpí inú škodu v prijímajúcom štáte alebo ak sa akýkoľvek predmet tvoriaci časť nákladu stroskotanej lode tretieho štátu, ktorý je majetkom štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopraví do prístavu tohto štátu, podajú o tom príslušné orgány prijímajúceho štátu čo možno najskôr správu príslušnému konzulárnemu úradníkovi. Oznámia mu tiež, aké opatrenia sa už urobili na záchranu lode, životov osôb na lodi, nákladu a ďalšieho majetku na palube a predmetov patriacich k lodi alebo tvoriacich časť jej nákladu, ktoré sa oddelili od lode.
2. Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc lodi, jej cestujúcim a členom jej posádky a za tým účelom môže požiadať o pomoc príslušné orgány prijímajúceho štátu. Môže urobiť opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku i opatrenia na zabezpečenie opravy lode alebo môže požiadať príslušné úrady, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.

3.

a) V prípadoch, keď sa loď alebo akýkoľvek predmet k nej patriaci našli na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopravili do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode, majiteľ, jeho zástupca ani príslušný poisťovateľ nemajú možnosť urobiť opatrenia na ochranu a ďalšie nakladanie s loďou alebo predmetom, bude sa konzulárny úradník považovať za splnomocneného urobiť v mene majiteľa lode rovnaké opatrenia, aké by za týmto účelom mohol urobiť sám majiteľ.

b) Ustanovenie písmena a) tohto odseku sa tiež použije, pokiaľ ide o akýkoľvek predmet, ktorí tvorí časť nákladu lode a ktorý je vlastníctvom štátneho príslušníka vysielajúceho štátu.

4.

a) Loď, náklad, zariadenie a výstroj, zásoby alebo iné predmety z lode za predpokladu, že nie sú dopravené na použitie alebo spotrebovanie v prijímajúcom štáte, nepodliehajú colným poplatkom alebo iným daniam akéhokoľvek druhu ukladaným z dôvodu dovozu.

b) Nič v ustanovení písmena a) tohto odseku sa nebude vykladať tak, aby bránilo použiť právne predpisy prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o prechodné uskladnenie tovaru.

5. Ak sa akýkoľvek predmet tvoriaci časť nákladu stroskotanej lode tretieho štátu, ktorý je vlastníctvom štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopraví do prístavu tohto štátu, a ani kapitán lode, vlastník predmetu, jeho zástupca ani príslušný poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo na nakladanie s predmetom, považuje sa konzulárny úradník za splnomocneného, aby urobil v mene vlastníka také opatrenia, aké by mohol na tieto účely urobiť vlastník sám.

Článok 48

Ustanovenia článkov 43 až 47 s výnimkou odseku 3 a 4 článku 45, sa vzťahujú aj na civilné lietadlo v rozsahu, v ktorom to povaha veci pripúšťa.

ČASŤ V
Záverečné ustanovenia

Článok 49

1. Tento dohovor bude ratifikovaný a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po výmene ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Londýne čo možno najskôr.
2. Tento dohovor zostane v platnosti po čas piatich rokov. V prípade, že žiadna z vysokých zmluvných strán neupovedomí druhú dvanásť mesiacov pred uplynutím spomenutého obdobia piatich rokov o svojom úmysle ukončiť tento dohovor, zostane v platnosti až do uplynutia dvanástich mesiacov odo dňa, keď jedna vysoká zmluvná strana upovedomí druhú o takom úmysle.

Na dôkaz toho zmocnenci vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťami.

Dané v Prahe 3. apríla 1975 vo dvoch vyhotoveniach v českom a anglickom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za prezidenta
Československej socialistickej republiky:

Miloslav Růžek v. r.

Za Jej Britské Veličenstvo:

Goronwy - Roberts

z Caernarvonu a Ogwenu v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.